

ikke fast ejendom, hvorved dog bemærkes, at typehuse, sommerhuse o. lign. efter omstændighederne kan anses som varer.

Varer omfatter såvel dansk fremstilling som importerede varer. Såfremt der opstår væsentlige problemer med mærkning og skiltning for importerede varer, forudsættes det, at monopoltilsynet ved anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen i § 3, stk. 3, tager hensyn hertil.

Bestemmelsen omfatter varer, der ligger fremme i butik, forretningslokale eller andre lokaler, hvor forbrugeren har almindelig adgang til at besigtige varerne samt varer, der udbydes til salg uden for butikken eller forretningslokalet. Varer, som udstilles på udstillinger, hvor der kan afgives ordrer, falder også ind under loven, medmindre udstillingen alene henvender sig til erhvervsdrivende. Varer i lagerlokaler vil normalt falde uden for mærkningsområdet, idet varer her endnu ikke er udbudt til salg, og forbrugeren oftest ikke har almindelig adgang til sådanne lokaler.

Med hensyn til butiks- eller udstillingsvinduer må gælde, at mærkning eller skiltning for de dér udstillede varer skal være anbragt således, at den er synlig og let læselig for den, der står uden for vinduet.

Det vil ikke kunne kræves, at hver enkelt vare prismærkes, men mærkning og skiltning må på den anden side være udformet og anbragt klart og let tilgængeligt, så forbrugeren ikke lades i tvivl om, hvad den enkelte vare koster. Det må imidlertid forudses, at der kan være behov for særlige regler for forskellige butikstyper, for forskellige måder at udbyde varen på, f. eks. tilbudsvare, og eventuelt for specielle varearter, hvilket vil indgå i overvejelserne i monopoltilsynet ved udarbejdelsen af de nødvendige retningslinjer.

Såfremt varen udbydes i vægt, meter- eller rummål eller i et vist stykantal eller lignende, må prisangivelsen angå den enhed af varen, i hvilken den udbydes.

Ved ordene „på anden måde tydeligt“ må forstås, at mærkningen eller skiltningen skal være umiddelbart synlig for forbrugeren. Dette er dog ikke ensbetydende med, at de handlende ikke i et vist omfang kan følge almindeligt anerkendte sædvaner. I boghandler er det således almindeligt, at bøger, som er fremlagt til salg i forretningen, er mærket med pris på indersiden af omslaget. For bøger, der udstilles i butiksvinduer, udhængsskabe eller monretr, skal der imidlertid foretages tydelig skiltning. Denne og de inden for en lang række andre brancher gældende kutymen med hensyn til prismærkning må imidlertid ændres, såfremt en effektiv gennemfø-

relse af lovens principper nødvendiggør en mere iøjnefaldende mærkning eller skiltning.

Til § 2.

For så vidt angår alle tilbud om køb på kredit, hvor købesummen skal betales i afdrag, indfører bestemmelsen obligatorisk prismærkning og -skiltning med afdragsvilkårene. Den omfatter således enhver form for salg, hvorved købesummen skal betales i afdrag. Køb „på almindelig konto“ f. eks. i stormagasiner vil i almindelighed ikke være omfattet af § 2, idet en sådan konto ikke er genstandsbestemt. Derimod vil udbydning til salg af varer (ofte varige forbrugsgoder), hvor der tilbydes afdragsvilkår, f. eks. en 10-måneders konto, være omfattet af bestemmelsen.

Principielt alle varer således som omtalt i bemærkningerne til § 1 omfattes af bestemmelsen uanset varens pris. Ordene „på samme måde som foreskrevet i § 1“ indebærer, at der også inden for denne bestemmelses område må udarbejdes nærmere retningslinjer af monopoltilsynet. Som eksempel på sådan vejledning, som i særdeleshed er fornøden i tilfælde, hvor købesummen kan betales i afdrag, kan henvises til de fyldige kommentarer, som tilsynet udarbejdede i forbindelse med bekendtgørelsen af 19. januar 1967 om skiltning med pris samt forskrifter for annoncering for radio- og tv-modtagere m. v. offentliggjort i „Meddelelser fra monopoltilsynet“ 1967, side 37.

Ved „kontantprisen“ forstås den pris, som forhandleren er villig til at sælge varen for ved kontant betaling.

„Udbetalingen“, dvs. det beløb, som køberen skal betale inden tingens overgivelse til ham.

Det i bemærkningerne til § 1 anførte om, at hver enkelt vare ikke forudsættes prismærket, hvis mærkningen forsvarligt kan ske på anden måde, finder også anvendelse med hensyn til bestemmelserne i § 2.

Til § 3.

Den obligatoriske karakter af hovedreglen i § 1, jfr. § 2, nødvendiggør en nøjere vurdering af, hvorvidt der findes vare- eller erhvervsområder, salgsformer eller enkelte virksomheder, som det vil være urimeligt eller ganske uhensigtsmæssigt at pålægge ubetinget mærknings- eller skiltningspligt. De i stk. 1 nævnte områder, hvor prisfastsættelsen enten typisk sker med købers og sælgers „tingen om pris“ eller gennem bud og overbud har i forskellige pris- og avancementstyper været typiske undtagelser, og det er også her fundet naturligt udtrykkeligt at fastslå dette forhold.

Det samme gør sig for så vidt gældende for salg af